Č. 5804.

Státní zaměstnanci (Podk. Rus): Státní zaměstnanec na Podk. Rusi trvale ustanovený, který se oženil po 31. prosinci 1922 a jemuž se narodilo dítě po 31. prosince 1923, nemá nárok na vyměření 200%ního přídavku podle oddílu B bodu II. A usnesení min. rady z 22. prosince 1920, podle vyšší rodinné třídy než podle prvé.

(Nález ze dne 21. června 1926 č. 22.169/25).

Prejudikatura: Boh. 4568, 5502 adm.

Věc: František F. v R. proti hlavnímu finančnímu ředitelství v Užhorodě o drahotní přídavek pro Podk. Rus.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l — berní oficiál v R. — žádal podáním z 22. května 1925 o poukázání 150%ního mimořádného zvýšeného drah. přídavku pro Podk. Rus dle sazeb čl. IX. § 1 zák. č. 541/1919 jako ženatý s jedním dítětem a o doplacení rozdílu mezi rodinnou třídou I. a II. od 1. května 1923 do 30. června 1924 a mezi rodinnou třídou II. a III. od 1. července 1924, odůvodňuje svoji žádost tím, že se oženil dne 7. dubna 1923 a dne 3. června 1924 se mu narodilo dítě, což svého času řádně ohlásil s nárokem na vyšší rodinnou třídu, než přes to jest mu poukazován 150%ní mimořádný přídavek jako svobodnému.

Této žádosti hl. fin. řed. v Užhorodě nevyhovělo, jelikož min. fin. podle výn. z 8. června 1925 trvá na svém rozhodnutí vyjádřeném ve výnose z 15. března 1924, dle něhož pro výplatu zvýšených drahotních přídavků stát. zaměstnanců na Slov. a Podk. Rusi na základě usnesení vlády z 22. března 1923 jest samozřejmým předpokladem, že zaměstnanec musí míti vůbec nárok na výplatu drah. přídavku. Rozsah tohoto nároku řídí se v době po 31. prosinci 1922 předpisy zák. č. 394/1922 po případě vl. nař. č. 34/1923. Vylučuje-li tento zákon určité členy rodiny z okruhu osob, na něž se drah. přídavky vyplácejí, musí míti tato okolnost též na výměru zvýšeného drah. přídavku stejný vliv, jako odpadnutí dotyčné osoby. — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Jest mimo spor, že st-l náleží k zaměstnancům, jimž usnesení min. rady z 22. prosince 1920 v oddílu B bodu II A poskytuje výhodu zvýšeného drah. přídavku. Tento normativní předpis přiznává zaměstnancům v Podk. Rusi trvale ustanoveným počínajíc 1. dubnem 1920 drah. přídavky měsíční obnosem větším o 200%, nyní o 150% než v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a to dle výměry stanovené zákonem ze 7. října 1919 č. 541 Sb. Předpisem tím založen uvedeným zaměstnancům nárok na zvýšení drah. přídavku, jenž by jim příslušel v hist. zemích o 200, resp. 150% a to výměrou stanovenou zákonem č. 541/1919.

Jest tedy zvýšení drah. přídavku — jak žal. úřad v odv. spise případně dovodil — jenom akcesoriem určitého drah. přídavku, jehož nárok již předpokládá. Není-li tudíž onoho základního drah. přídavku, nelze předpokládati ani nárok na tento akcesorní drah. přídavek. Jest tedy zvýšený drah. přídavek násobkem drah. přídavku zaměstnanci ze zák. příslušejícího, tak že závisí zvýšený drah. přídavek a jeho výměra

na tom, zdali vůbec a v jakém rozsahu zaměstnanci drah. přídavek stanovený zák. č. 541/1919 přísluší.

St-l, jemuž — jak nesporno — příslušel před 1. lednem 1923 z nař. z 23. června 1919 č. 348 a ze zák. z 7. října 1919 č. 541 Sb. drah. přídavek ve výměře pro svobodné zaměstnance t. j. dle I. třídy rodinné, nenabyl po novelisaci těchto zákonů provedené zákonem č. 394/1922, sňatkem po 31. prosinci 1922 a narozením dítka po 31. prosinci 1923 nároku na drah. přídavek vyšší rodinné třídy, jelikož dle ustanovení § 6 odst. II. posléz cit. zák. jednotný drah. přídavek, jenž nahradil dosavadní drah. přídavek a nouzové výpomoci, zůstává nedotčen změnou rod. stavu nastalou sňatkem po 31. prosinci 1922 a narozením dětí po 31. prosinci 1923.

Ježto dle úvah shora uvedených zvýšený drah. přídavek poskytnutý usnesením min. rady z 22. prosince 1920 sdílí osud drah. přídavku zaměstnanci ze zák. příslušejícího, nemá ovšem změna rod. stavu st-lova sňatkem uzavřeným po 31. prosinci 1922, jakož i narozením dítka po 31. prosinci 1923 vlivu na výměru zvýšeného drah. přídavku.

Zdejší nález Boh. 4568 adm., jehož se st-l dovolává, netýká se zvýšeného drah. přídavku dle oddílu B, II. A, nýbrž mimořádného přídavku dle oddílu B, I. cit. usnesení min. rady, jenž nemá s drah. přídavkem nic společného, ježto jest náhradou výloh způsobených vedením dvojí domácnosti. Přídavek tento nedoznal ovšem zákonem č. 394/1922, který upravuje materii jinou, žádné změny. (Srovn. nález Boh. 5502 adm.).

č. 5805.

Školství. — Státní zaměstnanci: Byl-li obecní úředník jmenován řádným profesorem vysoké školy technické bez jakýchkoli výhrad, není ministr škol. oprávněn vyzvati ho, aby se vzdal jednoho z obou míst a připojiti k výzvě právní domněnku o vzdání se místa vysokoškolského profesora, nedojde-li k němu v určité předem stanovené lhůtě resignace na jedno z obou míst.

(Nález z 21. června 1926 č. 24.404/25.)

Věc: Dr. Josef S. v Praze (adv. Dr. M. Mandl z Plzně) proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. r. Dr. Frt. Havelka) o vzdání se místa.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušují se pro nezákonnost.

Důvody: Vynesením z 8. března 1924 sdělilo min. škol. Dr. agr. Josefu S., řádnému profesoru na české vys. škole techn. v Praze toto:

»Dekretem pana presidenta republiky z 31. prosince 1919 byl Jste jmenován řádným profesorem vys. školy zemědělské v Brně. Poněvadž se vycházelo tehdy z předpokladu, že se svého místa vrch. lesního rady města P. vzdáte, byly Vám netoliko přiznány požitky o dvě kvadrienálky zvýšené, nýbrž Vám bylo započteno do pense 25 let z Vaší dřívější služby. Dalším dekretem pana presidenta republiky z 18. července 1921 byl Jste jmenován řádným profesorem české vys. školy techn. v Praze za téhož předpokladu. Avšak z dopisu měst. úřadu v P. z 3. února 1923